

Arrest

nr. 191 415 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
De drie laatst genoemden worden vertegenwoordigd door hun ouders
X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, waarbij de drie laatst genoemden worden vertegenwoordigd door hun ouders X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste, tweede en derde verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. BLOMME, die tevens de vierde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op (...) in het Dagestaanse dorp Nuradilovo, waar u ook woonde. In 2007 kwam u als minderjarige samen met uw ouders, N. A. (...) (O.V. (...)) en N. J. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 2 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, een eerste maal op 24/05/2007, een tweede maal op 31/10/2013. Beide asielaanvragen werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Elk van deze beslissingen werd in beroep bevestigd. Op 29/04/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in samen met uw minderjarige broers: N. V. (...) , T. (...) en Y. (...) (O.V. (...)). Zelf was u ondertussen 18 geworden, wat u in de Russische Federatie dienstplichtig maakt. Uw grootvader ontving hiertoe reeds enkele oproepingsbrieven op uw naam van het Militaire Commissariaat in Khasavyurt. U wil uw legerdienst echter niet doen omdat u niemand wil pijn doen of vermoorden. U vreest ook voor uw eigen leven indien u uw legerdienst zou moeten vervullen. De kans bestaat immers dat u naar Syrië of Oekraïne zou worden gestuurd. Voorts wil u evenmin naar uw herkomstland terug omdat u het gesproken Russisch onvoldoende beheerst en u er geen woonplaats en geen toekomst heeft.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Russische geboorteakte, twee convocaties van het Militaire Commissariaat in Khasavyurt, een sport na schoolidkaart, 2 schoolattesten en een attest van uw voetbalploeg in Mol.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst wil u niet naar de Russische Federatie terugkeren omdat u er dienstplichtig bent en u uw dienstplicht niet wil vervullen. Daarnaast vreest u in de Russische Federatie geen toekomst te hebben aangezien u het gesproken Russisch onvoldoende machtig bent, u er geen woonplaats heeft en uw Belgisch diploma er geen waarde heeft.

Aangaande uw dienstweigering moet vastgesteld worden dan de door u aangehaalde elementen niet volstaan om in uw hoofde internationale bescherming toe te kennen.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels over de authenticiteit van de door u in dit verband voorgelegde documenten, meer bepaald 2 convocaties van het Militaire Commissariaat in Khasavyurt. U verklaarde hieromtrent dat uw grootvader deze documenten in Nuradilovo in uw plaats in ontvangst had genomen. Het ene document betreft volgens u een oproeping voor medische keuring in het kader van uw dienstplicht. U moest zich hiertoe op 18 november 2015 aanmelden bij het Militaire Commissariaat in Khasavyurt. Uw grootvader zou dit document enkele dagen voordien, op 11 november 2015, in ontvangst hebben genomen (CGVS, p. 7). De tweede convocatie kreeg u omdat u niet bent ingegaan op de eerste convocatie en u als gevolg daarvan een straf werd opgelegd (CGVS, p. 7). Uw verklaringen zijn echter in strijd met de door u neergelegde documenten. U stelde namelijk dat de convocatie met als oproepingsdatum 18 november 2015 een convocatie voor medische keuring betreft. Uit dit document blijkt echter dat u op 18 november 2015 diende te verschijnen om na te gaan waarom u niet bent ingegaan op de oproeping voor het doorlopen van de procedure in het kader van uw oproeping voor militaire dienst, wat geenszins strookt met uw verklaring dat u zich volgens de betreffende convocatie op 18 november 2015 moest aanmelden voor een medisch onderzoek in het kader van uw dienstplicht. De convocatie met als oproepingsdatum 18 mei 2016, die u aldus uw verklaringen kreeg omdat u niet was ingegaan op de eerdere convocatie, betreft een oproeping voor deelname aan – een niet nader gespecificeerde- procedure in het kader van de oproeping voor militaire dienst. U stelde voorts dat er voor 11 november 2015 nog geen convocaties werden afgeleverd in het kader van uw militaire dienstplicht (CGVS, p. 7-8). Na de convocatie met als oproepingsdatum 18 mei 2016 werd er wel nog een nieuwe convocatie afgeleverd, meer bepaald op 24 november 2016, in het kader van de winterse oproepingsronde voor militaire dienstplicht (CGVS, p. 8). Het is echter niet logisch dat u overeenkomstig de door u voorgelegde documenten reeds in november 2015 wordt opgeroepen vanwege ongeoorloofde afwezigheid voor het doorlopen van de procedure in het kader van uw oproeping voor militaire dienst, terwijl u pas in mei 2016 werd geconvoceerd voor deelname aan deze procedure in het kader van oproeping voor militaire dienst. Daarenboven doen ook bepaalde vormelijke en inhoudelijke kenmerken van de convocaties ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze documenten. Vooreerst is het opmerkelijk dat de convocatie met als oproepingsdatum 18 november 2015 nergens melding maakt van het adres van het Militaire Commissariaat van Khasavyurt, waar u zich dient aan te melden. Zo bevat dit document geen hoofding met de contactgegevens van de uitreikingsinstantie en staat in de tekst enkel te lezen dat u zich moet melden bij het Militaire Commissariaat van Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski in kantoor nummer 24. Waar dit kantoor precies gelegen is, kan uit het betreffende document niet worden afgeleid. Het is niet aannemelijk dat een officieel document dergelijke cruciale gegevens niet vermeldt. Het is in deze evenzeer opmerkelijk dat ook het uur waarop u zich dient aan te bieden niet op de convocatie vermeld staat. Er staat enkel

aangegeven dat u zich op 18 november 2015 moet aanmelden. Op de convocatie met als oproepingsdatum 18 mei 2016 ontbreken dan weer het serie- en documentnummer. Daarnaast is het opmerkelijk dat op diezelfde convocatie staat dat u zich moet aanmelden bij de 'afdeling', waarna tussen haakjes gespecificeerd staat: 'van het Militair Commissariaat van de Republiek Dagestan in de stad Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski' - op deze convocatie staat ook dat u zich moet melden op het adres: stad Khasavyurt, Gamidovastraat 13, 'dienst' waarna tussen haakjes andermaal gespecificeerd werd 'ter voorbereiding en oproeping van burgers voor militaire dienst'. Op de convocatie met als oproepingsdatum 18 november 2015 staan deze bewuste haakjes dan weer niet: daar staat Dienst van het Militair Commissariaat van de Republiek Dagestan in de stad Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski voluit. Het is echter weinig aannemelijk dat de naam van dezelfde officiële uitreikingsinstantie op de ene convocatie voluit vermeld staat en op de andere door middel van de algemene bewoordingen 'afdeling' en 'dienst' die tussen haakjes dan gespecificeerd worden door middel van een van-bepaling. Tot slot blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten. Al deze elementen ondermijnen de bewijswaarde van de door u voorgelegde convocaties.

Daarnaast waren uw verklaringen aangaande de legerdienst in de Russische Federatie over het algemeen relatief vaag. Zo had u geen idee hoe lang de wettelijk verplichte legerdienst in de Russische Federatie duurt. Evenmin kon u zeggen of er een maximumleeftijd staat op het vervullen van de dienstplicht noch of er andere vrijstellingsgronden mogelijk zijn dan medische ongeschiktheid (CGVS, p. 8). Tot slot kon u niet met zekerheid zeggen welke straf er op dienstplichtontduiking staat. U vermoedt slechts dat dienstplichtontduiking bestraft wordt met een geldboete van 500 Roebel (CGVS, p. 8). Dergelijke vage verklaringen vallen niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging en doen afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door aangehaalde vrees voor het vervullen van uw dienstplicht.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er niet langer geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u in de Russische Federatie reeds opgeroepen werd om uw dienstplicht te vervullen.

Daarnaast kunnen de door u ingeroepen motieven voor uw dienstweigering geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist of dienstplichtige kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van verschillende redenen niet aan uw dienstplicht wil voldoen. Zo wil u zelf niemand pijn doen of vermoorden. U wil bovendien niet worden ingezet in Syrië of Sebastopol en vreest tot slot ook voor uw eigen leven.

In verband met uw vrees verwond of gedood te worden (CGVS, p. 9), moet benadrukt worden dat dit motief is ingegeven door een louter persoonlijk belang, dat bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen als geldige reden om geen gevolg te geven aan een oproep om zijn legerdienst te vervullen en dat dus niet valt onder de redenen voor toekenning van internationale bescherming bedoeld in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het behoort tot de voorrechten van een land, zijn leger op te stellen in het kader van een conflict en te voorzien in genoeg troepen. De mogelijkheid tot slachtoffers bij de opgestelde strijdmachten is eigen aan elk gewapend conflict en valt niet onder vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch onder een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Voorts gaf u aan uw dienstplicht niet te willen vervullen omdat u niemand pijn wil doen en/of vermoorden (CGVS, p. 8-9 en 13-14). Als achterliggende reden hiervoor verwijst u naar uw morele principes. U verduidelijkte dat u niemand wil pijn doen die u of uw familie niets misdaan heeft en het niet uw persoonlijke interesse is om iemand pijn te doen of te doden (CGVS, p.9-10, 13). Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren. Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld. Zo zij er vooreerst op gewezen dat u het enkel problematisch vindt om in het kader van uw dienstplicht mensen pijn te doen en/of te doden voor zover deze mensen u persoonlijk of uw gezin u niets misdaan hebben (CGVS, p. 13). Indien iemand u of uw gezin aanvalt, vindt u het wel geoorloofd om geweld te gebruiken en de dader pijn te doen of zelfs te doden (CGVS, p. 13). U vindt het eveneens geoorloofd dat een staat zijn leger inzet om zijn burgers indien nodig met geweld te verdedigen indien die staat door een andere staat wordt aangevallen (CGVS, p. 9). Hieruit kan geconcludeerd worden dat uw dienstweigering niet is ingegeven door een oprechte en diepgewortelde afkeer van geweld. Dit blijkt eveneens uit het feit dat u er geen problemen mee heeft dat goed opgeleide militairen met verschillende jaren ervaring naar Syrië zouden worden gestuurd om er militair in te grijpen (CGVS, p. 10). U gaf in dit verband ook aan dat u de Russische militaire inmenging in Syrië en Sebastopol een interesse is van Putin en de presidenten van Tsjetsjenië en Dagestan. Het is eveneens hun interesse om mensen pijn te doen en te doden, niet de uwe (CGVS, p. 9-10). Gevraagd hoe het probleem in Syrië en Sebastopol volgens u dan wel opgelost moet worden, antwoordde u dat de oplossing er voor u in bestaat om mensen met veel opleiding en ervaring naar ginder te sturen (CGVS, p. 10). U gaf ook aan dat u niet tegen de Russische militaire inmenging in Syrië en Sebastopol op zich bent, niettemin dit een interesse is van Putin, maar vooral het verplichte karakter van de militaire dienst u tegen de borst stoot. U bent van mening dat enkel mensen die dat zelf willen naar het leger zouden moeten gaan (CGVS, p. 13-14). Dat u zich persoonlijk wel kan verzoenen met het feit dat anderen, in casu goed opgeleide militairen met meerdere jaren ervaring alsook personen die vrijwillig toetreden tot het leger, mensen die u of uw familie niets hebben misdaan, pijn doen of zelfs doden, wijst geenszins op een oprechte, diepgewortelde morele overtuiging. Ook dit motief voor dienstweigering volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Vervolgens weigert u uw verplichte legerdienst te volbrengen omdat de kans bestaat dat u naar Syrië of Sebastopol gestuurd zou kunnen worden (CGVS, p. 9-11, 13-14), wat u om verschillende redenen niet ziet zitten. Vooreerst vanwege een vrees voor uw eigen leven. Ter staving hiervan verwijst u naar het feit dat er meer dan 2000 Russische soldaten naar Sebastopol gestuurd werden en verschillenden onder hen er vermoord werden en hun ouders niet wisten dat ze dood waren. Hetzelfde zou volgens u in Syrië gebeuren (CGVS, p. 9). Twee of drie van de soldaten die naar Sebastopol werden gestuurd en daar om het leven kwamen, waren afkomstig uit uw geboortedorp Nuradilovo (CGVS, p. 9-10). Zoals hierboven reeds aangehaald, is de vrees om zelf verwond of gedood te worden geen geldig motief ter verschoning van dienstweigering. Zij er trouwens op gewezen dat uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er actueel in de Krim (waar Sebastopol gelegen is) geen sprake meer is van een gewapend conflict.

Voorts gaf u aan dat Sebastopol niet uw stad of land is. Putin heeft Sebastopol tot Russisch grondgebied gemaakt, maar voor u persoonlijk betekent dat niets (CGVS, p. 9). Uw verklaring dat de annexatie van de Krim u niet aanbelangt, volstaat echter niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het feit dat een persoon het niet eens is met de politieke rechtvaardiging of doel van zijn overheid bij een bepaalde militaire actie volstaat niet om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van gewetensbezwaren (UNHCR, Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the Protocol relating to the Status of Refugees, december 2011 [heruitgave], paragraaf 171).

Verder haalde u aan niet naar Syrië te willen gaan omdat er ook onschuldige mensen worden vermoord (CGVS, p. 10). Hoewel begrip wordt opgebracht voor het feit dat u bepaalde militaire acties in Syrië veroordeelt, onder meer het feit dat er in het verleden ook ziekenhuizen werden gebombardeerd en er mensen worden vermoord die er niets mee te maken hebben (CGVS, p. 10-11), volstaat dit motief op zich niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U dient ook in concreto aannemelijk te maken dat u als dienstplichtige daadwerkelijk zal worden ingezet bij dergelijke militaire acties van het Russische leger in Syrië. Daar slaagde u echter niet in. Zij er vooreerst op gewezen dat u, zoals hierboven reeds geargumenteed, hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u reeds opgeroepen werd voor het voldoen van uw militaire dienstplicht. Evenmin maakte u aannemelijk dat u in geval u opgeroepen zou worden om uw militaire dienstplicht te vervullen daadwerkelijk naar Syrië gestuurd zou worden. U stelde wel dat er een akkoord is tussen de Russische president en de presidenten van Dagestan en Tsjetsjenië om soldaten naar Syrië en Sebastopol te sturen (CGVS, p. 9). U kon deze

verklaring echter niet hard maken. U wist bovendien niet of alle rekruten uit Tsjetsjenië en Dagestan systematisch naar Syrië of Sebastopol worden gestuurd (CGVS, p. 11). U kon zelfs niet met zekerheid zeggen of rekruten überhaupt naar Syrië en Sebastopol worden gestuurd. U stelde wel dat u vermoedde dat niet enkel beroepsmilitairen, maar ook dienstplichtigen naar Syrië en Sebastopol worden gestuurd (CGVS, p. 10), maar kon dit vermoeden met geen enkel document staven. Gezien de aard van de interventies van het Russische leger in Syrië, luchtbombardementen en gespecialiseerde grondoperaties, en de duur van de militaire dienstplicht -1 jaar- is het trouwens weinig waarschijnlijk dat rekruten in het kader van hun dienstplicht systematisch ingezet zouden worden in Syrië. U bracht bovendien geen enkel objectief element aan waaruit het tegendeel blijkt. Bijgevolg slaagde u er niet in om in concreto aannemelijk te maken dat u in het kader van uw legerdienst naar Syrië zou worden gestuurd.

Evenmin maakte u aannemelijk dat u in het kader van uw verplichte legerdienst naar Sebastopol (in de Krim) gestuurd zou worden en er onschuldige mensen zou moeten vermoorden of pijn doen (CGVS, p. 9, 13). Zoals hierboven uiteengezet werd, maakte u niet aannemelijk dat u reeds opgeroepen werd voor het voldoen van uw militaire dienstplicht. Evenmin maakte u aannemelijk dat u in geval u opgeroepen zou worden om uw militaire dienstplicht te vervullen daadwerkelijk naar Sebastopol gestuurd zou worden. U stelde wel dat er een akkoord is tussen de Russische president en de presidenten van Dagestan en Tsjetsjenië om soldaten naar Syrië en Sebastopol te sturen (CGVS, p. 9). U kon deze verklaring echter niet hard maken. U wist bovendien niet of alle rekruten uit Tsjetsjenië en Dagestan systematisch naar Syrië of Sebastopol worden gestuurd (CGVS, p. 11). U kon zelfs niet met zekerheid zeggen of rekruten überhaupt naar Syrië en Sebastopol worden gestuurd (CGVS, p. 10), maar kon dit vermoeden met geen enkel document staven. In dit verband dient ook gewezen te worden op de actuele veiligheidssituatie in de Krim. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat sinds februari-maart 2014 pro-Russische separatisten met veel wapenvertoon, maar zonder veel effectieve gewapende strijd en slachtoffers, gaandeweg de controle over de Krim overnamen van de Oekraïense autoriteiten, een periode die beëindigd werd met de de facto aanhechting van de Krim aan de Russische Federatie. Sindsdien is er op het grondgebied van de Krim geen sprake meer van schermutselingen of gevechten tussen Oekraïense en Russische of pro-Russische gewapende groeperingen en is er bijgevolg in het kader van dit dispuut geen sprake van (burger)slachtoffers. In de gegeven omstandigheden is het actueel dan ook niet waarschijnlijk dat u, zelfs indien u in het kader van uw legerdienst in Sebastopol zou worden gestationeerd, gedwongen zou worden om onschuldige burgers pijn te doen of te vermoorden. U bracht zelf geen enkel objectief element aan dat wijst op het tegendeel. Bijgevolg kan u ook omwille van dit motief voor dienstweigering geen aanspraak maken op internationale bescherming.

Tot slot verwees u nog naar het feit dat u al verschillende jaren uit de Russische Federatie weg bent en bent u van oordeel dat het u omwille daarvan niet meer toekomt uw militaire dienstplicht ten aanzien van de Russische Federatie te vervullen (CGVS, p. 9). In dit verband stelde u dat indien een Belg al 8 of 9 jaar in Duitsland woont en de Belgische autoriteiten hem naar België terugroepen om zijn vaderland te verdedigen omdat België wordt aangevallen, deze persoon dit evenmin zou willen (CGVS, p. 9). Zij er echter op gewezen dat u tot op heden nog steeds het Russische staatsburgerschap bezit. Het loutere feit dat u actueel niet langer in de Russische Federatie verblijft en/of de Russische Federatie niet langer als uw land beschouwt, ontslaat u echter niet van de rechten en de plichten die aan dit staatsburgerschap verbonden zijn. Bijgevolg kan u ook omwille van dit motief geen aanspraak maken op internationale bescherming.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u omwille van uw dienstweigering niet in aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Een ander motief voor uw asielaanvraag is het gebrek aan een woonst indien u naar de Russische Federatie zou moeten terugkeren (CGVS, p. 11). Er moet vooreerst op gewezen worden dat dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een sociaaleconomisch probleem. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt tot slot evenmin dat er op dit punt bij terugkeer naar de Russische Federatie in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zo verklaarde u dat uw grootouders momenteel in het huis wonen waar u en uw gezin vroeger woonden (CGVS, p. 7). Bij terugkeer zou u bij hen kunnen intrekken, alleen niet voor altijd (CGVS, p. 11). Bijgevolg kan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd omwille van uw gebrek aan een woonplaats bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie.

Voorts staat ook uw kennis van het Russisch uw terugkeer in de weg (CGVS, p. 11). U maakte echter niet aannemelijk dat uw gebrekkige kennis van het Russisch een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou vormen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds over een goede kennis van het Russisch beschikt, in die zin dat u het Russisch heel goed begrijpt (CGVS, p. 6). U heeft echter moeite met het spreken van het Russisch (CGVS, p.6). Gevraagd of u het Russisch niet zou kunnen leren spreken, stelde u dat dit inderdaad zou lukken indien u elke dag Russisch zou praten met anderen (CGVS, p. 11). Bijgevolg kan omwille van uw beperkte spreekvaardigheid in het Russisch in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

Tot slot haalde u aan dat u in de Russische Federatie geen toekomst zou kunnen opbouwen (CGVS, p. 3, 11). Concreet stelde u in dit verband dat u al 9 jaar in België woont, u hier al uw vrienden heeft en u hier uw opleiding wil afmaken en uw diploma wil behalen. Kortom, in België kan u voor een betere toekomst zorgen dan in de Russische Federatie en zal u ook een betere toekomst hebben (CGVS, p. 11). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat u in België een betere toekomst zou hebben dan in uw herkomstland op zich onvoldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U argumenteerde dat u in uw herkomstland geen opleiding hebt gehad van talen en andere dingen en u met uw Belgisch diploma ginder niets kan aanvangen (CGVS, p. 11-12). Zij er echter op gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er ook in de Russische Federatie een procedure voorhanden is om opleidingsdocumenten uit het buitenland te laten erkennen door de Russische overheid. Uw loutere verklaring als zou uw Belgische diploma in de Russische Federatie niet bruikbaar zijn, volstaat zodoende niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Verder wierp u in dit verband op dat het in de Russische Federatie moeilijker is om met uw diploma werk te vinden en door te groeien dan in België (CGVS, p. 11). U verduidelijkte dat uw Belgische diploma in de Russische Federatie niet bruikbaar is (CGVS, p. 11-12). Zoals hierboven geargumenteed, kan u op dit vlak beroep doen op de procedure tot erkenning van uw buitenlands diploma. Bovendien zijn er in de Russische Federatie 2 vormen van erkenning van opleidingsdocumenten mogelijk, namelijk de academische erkenning, die de houder van het betreffende document toelaat zijn opleiding verder te zetten, en de professionele erkenning, die de houder toelaat het beroep waarop het betreffende document betrekking heeft uit te oefenen. Zodoende maakte u niet aannemelijk dat uw Belgische diploma uw kansen op de Russische arbeidsmarkt dermate zou beknotten dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het loutere feit dat er in de Russische Federatie op professioneel vlak minder (doorgroeimogelijkheden zijn dan in België is op zich eveneens onvoldoende om internationale bescherming te rechtvaardigen. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers de intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden om u het recht op werk te ontzeggen en u zodoende te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Daarnaast stelde u dat het voor iemand die uit het buitenland terugkeert in het begin moeilijk is om werk te vinden omdat men de taal en de cultuur niet kent (CGVS, p. 12). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt ook hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Wat uw verklaring dat u geen werk zou kunnen vinden omdat u geen taal heeft om met uw medeburgers te spreken betreft (CGVS, p. 12), kan andermaal verwezen worden naar uw verklaring dat u het Russisch heel goed begrijpt (CGVS, p. 6) en u het voor u geen probleem zou zijn om uw spreekvaardigheid in het Russisch bij te schaven indien u dagelijks met Russischsprekenden in contact komt (CGVS, p. 11). Op basis van de door u aangereikte elementen kan niet geconcludeerd worden dat uw beperkte spreekvaardigheid in het Russisch uw toegang tot de arbeidsmarkt in de Russische Federatie dermate zou beperken dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Hetzelfde geldt voor het feit dat u niet vertrouwd bent met de cultuur in de Russische Federatie. Gevraagd naar het verschil tussen de Belgische en de Russische cultuur, stelde u dat mensen in België open zijn en men met hen kan praten, terwijl mensen in de Russische Federatie druk bezig zijn. U maakte echter niet aannemelijk hoe dit cultuurverschil uw tewerkstelling in de Russische Federatie in de weg zou staan. Gevraagd hoe dit cultuurverschil bij terugkeer voor u problematisch zou zijn, stelde u dat het voor mensen met geld en/of connecties in de Russische Federatie makkelijker is om dingen te bekomen. Zo moet men in de Russische Federatie betalen om verder te kunnen studeren. Voor het bekomen van documenten om te werken moet men naar andere steden reizen. Als men genoeg

geld heeft, doen anderen dit voor u. Zo niet, moet u het allemaal zelf doen en duurt het veel langer (CGVS, p. 12). Het loutere feit dat men in de Russische Federatie moet betalen om hogere studies te doen, volstaat niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Ook in België moet men immers inschrijvingsgeld betalen om te studeren aan een hogeschool of universiteit. Toen u hierop gewezen werd, stelde u slechts dat men daarvoor in de Russische Federatie nog veel meer moet voor betalen dan in België (CGVS, p. 12). Niettemin dit slechts een blote bewering is, houdt het feit dat het inschrijvingsgeld voor hoger onderwijs in de Russische Federatie hoger zou liggen dan in België geen intentionele bedreiging in van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het feit dat rijken en/of mensen met connecties het op dit vlak makkelijker hebben, volstaat evenmin om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Op basis van uw verklaringen kan er immers geen intentie vanwege de Russische autoriteiten worden vastgesteld om haar burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Ook het feit dat men om werk te vinden in de Russische Federatie mogelijk naar andere steden moet reizen (CGVS, p. 12-13), volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Vooreerst kon u deze verklaringen met geen enkel document staven. Vervolgens blijkt uit uw verklaringen geenszins hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het feit dat rijken en/of mensen met connecties makkelijker werk vinden, houdt geen intentie in vanwege de Russische autoriteiten of derden om de gewone burger tewerkstelling te ontzeggen en op die manier te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Vervolgens zij erop gewezen dat er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u in België vrienden heeft gemaakt (CGVS, p. 11) en u in de Russische Federatie momenteel geen vrienden meer heeft (CGVS, p. 6, 11). Hierin kan echter geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden gevonden. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in de Russische Federatie nog verschillende familieleden heeft, met wie u vanuit België tot op heden nog steeds contact onderhoudt (CGVS, p. 5-6). Bijgevolg beschikt u in de Russische Federatie nog steeds over een sociaal netwerk om op terug te vallen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u in het kader van uw eigen asielaanvraag zelf niet verwijst naar de problemen als gevolg waarvan u en uw ouders de Russische Federatie destijds ontvlucht zijn. Uw vader verwees in het kader van de asielaanvragen van uw minderjarige broers andermaal naar deze problemen en stelde dat hij omwille van deze problemen actueel nog een vrees koestert in hoofde van al zijn kinderen (CGVS Y. (...), p. 3-4). Zij er vooreerst op gewezen dat uw vader deze problemen zelf reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag en deze asielaanvraag afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat de door hem aangehaalde problemen ongeloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn tweede asielaanvraag hield uw vader vast aan deze problemen. Zijn tweede asielaanvraag werd echter afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw vader tot twee maal toe een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van de asielaanvragen van uw minderjarige broers bracht uw vader evenmin enig element aan dat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan ombuigen. Bijgevolg kan omwille van de problemen die uw vader in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen internationaal beschermingsstatuut worden toegekend.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de

rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russische geboorteakte, een attest van school, een van uw voetbalclub en een lidkaart van sportna school) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte en de lidkaart van sport na school bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, doch geen informatie met betrekking tot de door u ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie. De schoolattesten tonen slechts aan dat u als regelmatige leerling bent ingeschreven in het Technisch instituut Sint-Paulus in Mol. Het attest van de zaalvoetbalclub Chelsea toont uw betrokkenheid bij deze club aan, maar bevat evenmin informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland. De convocaties die u neerlegt werden reeds eerder besproken (zie boven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op (...) in het Dagestaanse dorp Nuradilovo, waar u ook woonde. In 2007 kwam u als minderjarige samen met uw ouders, N. A. (...) (O.V. (...)) en N. J. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 2 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, een eerste maal op 24/05/2007, een tweede maal op 31/10/2013. Beide asielaanvragen werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Elk van deze beslissingen werd in beroep bevestigd. Op 29/04/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in samen met uw broers: N. V. (...) en Y. (...) (O.V. (...)) en N. T. (...) (O.V. (...)). U wil immers niet naar de Russische Federatie terug omdat u vreest dat u daar geen goede toekomst zal hebben. In de Russische Federatie is verder studeren immers erg duur, zouden uw ouders geen werk kunnen vinden en zijn er geen goede dokters. U wil evenmin naar de Russische Federatie terug omdat u er op uw 18de verplichte legerdienst zou moeten doen.

Ter staving van uw asielaanvraag van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw Russische geboorteakte en een Belgisch schoolattest.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Enerzijds vreest u in de Russische Federatie geen goede toekomst te hebben. Anderzijds ziet u een terugkeer naar de Russische Federatie niet zitten omdat u er in de toekomst uw verplichte legerdienst zal moeten

vervullen. Tot slot verwees u ook naar de problemen die uw vader in het verleden in de Russische Federatie heeft gekend.

De voornaamste reden voor uw asielaanvraag is uw vrees om in de Russische Federatie geen goede toekomst te hebben. Verschillende elementen staan voor u een goede toekomst in de Russische Federatie in de weg. Zo is verder studeren in de Russische Federatie veel duurder dan in België, zullen u en uw ouders in de Russische Federatie geen werk kunnen vinden en zijn er in de Russische Federatie geen goede dokters. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, volstaat geen van deze elementen om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk hoe het feit dat verder studeren in de Russische Federatie veel duurder zou zijn dan in België, een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden. U stelde dat het in de Russische Federatie heel duur is indien men een goede richting wil gaan studeren. Zelf wil u graag arts of tandarts worden en dat kost in de Russische Federatie veel geld. De kostprijs van 'lagere richtingen' ligt een stuk lager. Daarnaast hangt de kostprijs ook af van de instelling waar men wil studeren (CGVS, p. 8). Anderzijds ligt de kostprijs van hogere studies voor iedereen hoog. Iedereen die een goede richting wil studeren, moet veel betalen. Dit geldt onder andere voor iedereen die arts of tandarts wil worden (CGVS, p. 8-9). Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen geenszins dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een discriminatoire behandeling omwille van een van de redenen van de Conventie. Evenmin blijkt uit uw verklaringen de intentie vanwege de Russische autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Ook uw vader haalde dit motief aan in het kader van uw asielaanvraag. Hij stelde in dit verband dat men in de Russische Federatie ondertussen niet alleen moet betalen om aan de universiteit te studeren, maar ook in het secundair onderwijs. Ook uit zijn verklaringen blijkt dat dit geldt voor iedereen (CGVS Y. (...), p. 4), zodat ook op basis van de verklaringen van uw vader niet geconcludeerd kan worden dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een discriminatoire behandeling of een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het feit dat verder studeren in de Russische Federatie veel duurder zou zijn dan in België en men ook in het secundair reeds moet betalen om te studeren, volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

In ditzelfde kader wierp u ook op dat uw ouders in de Russische Federatie geen werk zouden kunnen vinden, wat zou betekenen dat jullie geen geld zouden hebben en u niet verder zou kunnen studeren (CGVS, p. 12-13). U kon echter niet aannemelijk maken waarom uw ouders geen werk zouden kunnen vinden. Gevraagd waarom er bij terugkeer naar de Russische Federatie niet zouden in slagen werk te vinden, stelde u dat ze al 9 jaar weg zijn uit Tsjetsjenië en ze er bij terugkeer iedereen dan nog moeten leren kennen. Erop gewezen dat uw ouders langer in jullie herkomstland hebben gewoond dan in België en het voor hen zodoende niet zo moeilijk kan zijn om er mensen te leren kennen, repliceerde u dat alle mensen die uw ouders destijds in jullie herkomstland kenden ondertussen ook naar Europa verhuisd zijn. De enigen die ze in jullie herkomstland nog kennen, zijn uw grootouders, uw oom en zijn kinderen en andere familieleden. Gevraagd waarom dit ervoor zou zorgen dat uw ouders geen werk zouden kunnen vinden, antwoordde u dat uw ouders van 0 zouden moeten herbeginnen (CGVS, p. 13). Het loutere feit dat uw ouders bij terugkeer van nul zouden moeten herbeginnen is onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat uw ouders bij een terugkeer naar uw herkomstland van nul zouden moeten herbeginnen geen intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit of de uwe inhoudt. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers de intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden om uw ouders tewerkstelling te ontzeggen. Zij er volledigheidshalve op gewezen dat uw ouders, zoals blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 13), nog steeds verschillende familieleden hebben in de Russische Federatie en zij zodoende over een sociaal netwerk beschikken waarop zij kunnen terugvallen.

Uw vader wierp in ditzelfde verband nog op dat ook het feit dat u het Russisch en/of Tsjetsjeens onvoldoende machtig zou zijn uw studies en toekomst in de Russische Federatie in de weg zou staan (CGVS Y. (...), p. 3-4). Hij maakte echter niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zij er vooreerst op gewezen dat u in de Russische Federatie voor uw vertrek een jaar naar school bent geweest, waar u onder meer het Russische alfabet hebt geleerd en u zodoende een beetje Russisch kan lezen (CGVS, p. 6). Ook het gesproken Russisch beheerst u in beperkte mate. Wanneer u contact heeft met uw grootouders in de Russische Federatie, verloopt de communicatie in het Russisch, al gaat dit moeizaam (CGVS, p. 6). Met uw ouders communiceert u actueel nog steeds in het Tsjetsjeens (CGVS, p. 6). Zodoende beschikt u op

zijn minst over een beperkte kennis van het Russisch en het Tsjetsjeens. Uw vader stelde echter dat u, net als uw broers, overal Nederlands spreekt, ook thuis (CGVS Y. (...), p. 4). Gelet op de verklaring van uw vader dat hij zelf niet vlot kan vertellen in het Nederlands omdat hij weinig praktijk-ervaring Nederlands praten heeft (CGVS Y. (...), p. 7), is het echter weinig aannemelijk dat u thuis uitsluitend Nederlands zou praten. Het feit dat uw vader in de praktijk weinig Nederlands praat, valt immers niet te rijmen met het feit dat u en uw broers volgens hem thuis enkel Nederlands praten. Dit doet dan ook vermoeden dat u met uw ouders ook in het Tsjetsjeens en/of Russisch communiceert. Hoe dan ook maakte uw vader niet aannemelijk dat uw beperkte kennis van het Russisch en/of Tsjetsjeens bij terugkeer in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat de gevolgen zouden zijn van uw beperkte talenkennis bij terugkeer, gaf uw vader namelijk aan dat u het Russisch en Tsjetsjeens wel degelijk verder zou kunnen leren, maar dit zou betekenen dat u terug naar de kleuterschool zou moeten gaan of u op zijn minst heel wat tijd zou verliezen (CGVS Y. (...), p. 3 en 5-6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, houdt dit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in. Bijgevolg kan omwille hiervan geen internationale bescherming worden toegekend.

Tot slot haalde u aan dat er in de Russische Federatie geen goede dokters zijn (CGVS, p. 8). Ter staving hiervan verwees u naar het feit dat uw grootvader gestorven is aan kanker en het feit dat dokters in de Russische Federatie bij uw grootmoeder verkeerdelijk suikerziekte gediagnosticeerd werd (CGVS, p. 8). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het leed dat hiermee gepaard ging, maakte u niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U stelde dat uw grootvader aan kanker gestorven is omdat de dokters hem te laat verteld hadden dat hij aan kanker leed (CGVS, p. 8). Uw grootmoeder kreeg in de Russische Federatie te horen dat ze aan suikerziekte leed, maar de dokters in België stelden dat dit niet geval was (CGVS, p. 8). Vooreerst kon u uw verklaringen op dit punt met geen enkel objectief document staven. U maakte tevens niet hard dat de betreffende dokters in het geval van uw grootouders doelbewust een respectievelijk laattijdige en foute diagnose hebben gesteld. Op grond van de door u aangereikte elementen kan dan ook geen intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden worden vastgesteld om burgers, met de middelen waarover men beschikt, redelijke gezondheidszorg te ontfangen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Daarnaast vreest u bij terugkeer naar de Russische Federatie uw legerdienst te moeten volbrengen, wat u niet ziet zitten (CGVS, p. 8-12). Zij er vooreerst op gewezen dat de verplichte legerdienst in de Russische Federatie pas geldt voor burgers vanaf 18 jaar, zoals u zelf ook aanhaalt (CGVS, p. 8 en 12) en u momenteel nog steeds 16 jaar oud bent. Niettemin u stelde dat jongeren in de Russische Federatie op hun 17de reeds een waarschuwing of uitnodiging krijgen om op hun 18de legerdienst te doen, vangt de legerdienst pas daadwerkelijk aan wanneer men de leeftijd van 18 heeft bereikt (CGVS, p. 12). De door u ingeroepen vrees om uw legerdienst te moeten volbrengen, is bijgevolg niet actueel en kan zodoende geen aanleiding geven tot internationale bescherming. De door een asielzoeker voorgehouden vrees dient immers niet enkel persoonlijk en concreet te zijn, maar tevens actueel. U kon bovendien niet hard maken dat u daadwerkelijk uw legerdienst zou moeten vervullen. In tegenstelling tot wat u verklaarde (CGVS, p. 12), zijn er wel degelijk wettelijke gronden op basis waarvan vrijstelling voor militaire dienst kan worden bekomen, waaronder medische ongeschiktheid, zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Daarnaast zijn er ook verschillende gronden op basis waarvan een uitstelregeling voor het vervullen van de militaire dienstplicht kan worden bekomen. In de praktijk leiden deze uitstelregelingen vaak tot afstel. Zodoende maakte u niet aannemelijk dat u, zelfs indien u zou worden opgeroepen in het kader van uw dienstplicht, ook daadwerkelijk uw dienstplicht zou moeten vervullen. De door u ingeroepen vrees is zodoende te hypothetisch om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat de door u ingeroepen gronden voor dienstweigering hoe dan ook geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming. U gaf aan uw legerdienst niet te willen volbrengen omdat u niet akkoord bent met de aanpak van Poetin, u niet van uw ouders en broers gescheiden wil worden, u niemand wil vermoorden en u al lang in België bent, waar er geen militaire dienstplicht meer bestaat.

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel

risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist of dienstplichtige kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Het feit dat u niet akkoord bent met de aanpak van Poetin, is onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming vanwege dienstweigering. U stelde dat u uw legerdienst in de Russische Federatie niet wil vervullen omdat u niet voor Poetin, en bijgevolg het Russische leger, wil vechten omwille van wat Poetin allemaal doet (CGVS, p. 8-9). Welnu, het feit dat een persoon het niet eens is met de politieke rechtvaardiging of doel van zijn overheid bij een bepaalde (militaire) actie volstaat niet om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van gewetensbezwaren (UNHCR, Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the Protocol relating to the Status of Refugees, december 2011 [heruitgave], paragraaf 171). Verder stelde u in dit verband dat u uw legerdienst niet wil doen omdat Poetin ten tijde van de oorlog in Tsjetsjenië veel Tsjetsjenen heeft gedood en u zelf niet nog meer Tsjetsjenen of moslims wil vermoorden en u hiertoe in het kader van uw legerdienst verplicht zou kunnen worden (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u denkt dat u in het kader van uw legerdienst Tsjetsjenen of moslims zou moeten vermoorden, repliceerde u dat er in de periode dat u uw legerdienst zou moeten volbrengen opnieuw ruzie zou kunnen zijn tussen de Russen en de Tsjetsjenen en u omwille daarvan zou kunnen gebeuren dat u Tsjetsjenen en/of moslims moet vermoorden (CGVS, p. 11). Deze verklaring is echter dermate hypothetisch en speculatief dat ze niet vermag een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen.

Voorts gaf u aan dat uw legerdienst niet wil vervullen omdat u geen geweer wil vasthouden en mensen wil vermoorden (CGVS, p. 9). Als achterliggende reden hiervoor verwijst u naar uw morele principes. Gevraagd waarom u dit niet wil, repliceerde u immers dat u denkt dat niemand andere mensen wil vermoorden en al zeker niet zonder reden (CGVS, p. 9). Hieruit blijkt echter niet dat uw weigering is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren. Uit uw verklaringen blijkt namelijk niet dat uw dienstweigering is ingegeven door een diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als dienstplichtige en/of het gebruik van geweld. Erop gewezen dat men in het leger wordt opgeleid en het doel van een leger het beschermen van de onderdanen is, desnoods door middel van geweld, wanneer het land wordt aangevallen door een ander land, stelde u dat u wel wil verdedigen, maar u niet voor Poetin of het Russische leger wil vechten (CGVS, p. 9). U gaf daarnaast aan dat u er geen problemen mee heeft dat andere mensen naar het leger gaan om te vechten en indien nodig zelfs anderen te vermoorden (CGVS, p. 10). Dat u zich persoonlijk wel kan verzoenen met het feit dat anderen in het kader van hun legerdienst, indien zij hiervoor kiezen, mensen aanvallen en indien nodig vermoorden, wijst immers niet op een oprechte, diepgewortelde morele overtuiging. Indien uw dienstweigering is ingegeven door onoverkomelijke gewetensbezwaren aangaande het gebruik van geweld, kan er immers vanuit gegaan worden dat u zich zou afzetten tegen elk gebruik van geweld, wat in casu niet het geval is. Uw verklaringen zijn op dit punt dan ook niet afdoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Vervolgens stelde u dat u geen legerdienst wil doen omdat u nooit iets over het leger hebt geleerd en u niet weet hoe u daarmee zou moeten omgaan of wat u zou moeten doen als u in het leger zit (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat u hiertoe vooraf een opleiding krijgt, wierp u op dat u niet zou weten hoe u daar mentaal en emotioneel zou moeten mee omgaan, zelfs al zou u weten hoe u moet schieten e.d. Gevraagd waarom u denkt dat het voor u mentaal en emotioneel moeilijk zou zijn indien u naar het leger zou gaan, kon u geen antwoord geven. Daarom werd u gevraagd wat het met u zou doen indien u morgen zou opgeroepen worden om naar het leger te gaan, wat u in dat geval zou denken en hou u zich daarbij zou voelen. Hierop antwoordde u dat u niet van uw familie, uw ouders en uw broers, weggehaald wil worden (CGVS, p. 10-11). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet benadrukt worden dat dit motief is ingegeven door een louter persoonlijk belang dat niet opweegt tegen het belang van de staat en bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen als geldige reden om geen gevolg te geven aan een oproep om zijn legerdienst te vervullen en dat dus niet valt onder de redenen voor toekenning

van internationale bescherming bedoeld in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor zover uw wens om niet van uw ouders en broers gescheiden te worden, zou zijn ingegeven door de onmogelijkheid van uw ouders en/of broers om voor zichzelf te zorgen, kan verwezen worden naar de mogelijkheid tot het verkrijgen van vrijstelling van militaire dienstplicht op grond hiervan.

Daarnaast wierp u in dit verband ook op dat u al heel lang in België bent, langer dan u in de Russische Federatie heeft verbleven, u in België bent opgegroeid en er in België geen verplichte legerdienst bestaat (CGVS, p. 9). Dit is echter een louter persoonlijk motief dat niet opweegt tegen het belang van de staat en bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen als geldige reden om geen gevolg te geven aan een oproep om zijn legerdienst te vervullen en dat dus niet valt onder de redenen voor toekenning van internationale bescherming bedoeld in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tot op heden bezit u immers nog steeds het Russische staatsburgerschap. Het loutere feit dat u actueel niet langer in de Russische Federatie verblijft en/of de Russische Federatie niet langer als uw land beschouwt, ontslaat u echter niet van de rechten en de plichten die aan dit staatsburgerschap verbonden zijn. Ook dit motief volstaat bijgevolg niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Tot slot wierp u ook uw gebrekkige kennis van het Russisch op als obstakel voor het vervullen van uw legerdienst (CGVS, p. 10). Omdat u het Russisch onvoldoende machtig zou zijn, zou u tijdens uw legerdienst niet in staat zijn te communiceren met de anderen, waardoor u mogelijk uitgesloten zou worden (CGVS, p. 10). Zij er op gewezen dat, zoals hierboven reeds aangestipt werd, nergens uit uw verklaringen of die van uw vader blijkt dat u niet in staat zou zijn het Russisch verder te leren. Gelet op het feit dat u actueel nog niet dienstplichtig bent en u in de mogelijkheid bent uw kennis van de Russische taal bij te schaven, is deze vrees dan ook te hypothetisch om in uw hoofde een gegronde voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw vader in dit verband in uw hoofde ook aanhaalde dat hij vreest dat u in het kader van uw legerdienst naar Syrië of Sebastopol zou worden gestuurd (CGVS Y. (...), p. 3). Actueel worden rekruten immers naar de Krim gestuurd en er is ook een wet aangenomen die toelaat om dienstplichtigen naar Syrië te sturen (CGVS Y. (...), p. 3). Gelet op het feit dat u actueel nog niet dienstplichtig bent, is deze vrees echter te hypothetisch om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kunnen funderen. Als asielzoeker bent u er immers toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

Wat betreft de problemen die uw vader destijds in de Russische Federatie heeft gekend (Vragenlijst CGVS, nr 3.4, 3.5 - CGVS, p. 6), er moet op gewezen worden dat uw vader deze problemen zelf reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen asielaanvragen. In het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader werd de beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door uw vader aangehaalde problemen ongeloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn tweede asielaanvraag hield uw vader vast aan deze problemen. Zijn tweede asielaanvraag werd echter afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw vader tot twee maal toe een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw asielaanvraag bracht u noch uw vader enig element aan dat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan ombuigen. Bijgevolg kan omwille van de problemen die uw vader in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen internationaal beschermingsstatuut worden toegekend.

Uw vader haalde tot slot in uw hoofde nog 2 ander asielmotieven aan. Zo gaf hij aan dat het in jullie herkomstland voor u moeilijk zou zijn om werk te vinden (CGVS Y. (...), p. 4-5). Ook op dit punt maakte hij echter niet aannemelijk dat er sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Uit zijn verklaringen blijkt namelijk dat het voor iedereen in Tsjetsjenië en Dagestan moeilijk is om werk te vinden. Sommigen hebben een goede functie, maar het grootste deel van de bevolking heeft het moeilijk om werk te vinden (CGVS Y. (...), p. 4-5). Zodoende verwijst uw vader louter naar de algemene sociaaleconomische situatie in uw herkomstland, wat onvoldoende is om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient namelijk in concreto aannemelijk gemaakt te worden. Nergens uit de verklaringen van uw vader blijkt

echter de intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden om u persoonlijk tewerkstelling te ontzeggen en u zodoende te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

In ditzelfde verband verwees uw vader eveneens naar het feit dat hij voor jullie vertrek weinig verdiende en jullie hierdoor moeite hadden om rond te komen (CGVS Y. (...), p. 6-8). Uit de door uw vader aangebracht elementen blijkt echter dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreffen hier immers sociaaleconomische problemen. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. De door u en uw ouders ingeroepen problemen met jullie autoriteiten werden, zoals hierboven reeds aangestipt, immers niet geloofwaardig bevonden. Zodoende zijn er geen redenen om aan te nemen dat jullie naar aanleiding van jullie sociaaleconomische problemen niet op de bescherming van jullie autoriteiten zouden kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat jullie levensomstandigheden in de Russische Federatie moeilijker waren dan in België, blijkt nergens uit de verklaringen van uw vader dat deze levensomstandigheden te wijten waren aan de intentie van de Russische overheid en/of derden om u en uw gezin bepaalde fundamentele rechten te ontzeggen en jullie zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zo vertelde uw vader dat hij in de Russische Federatie destijds in de bouwsector werkte als zelfstandige, zoals dat in jullie herkomstland de gewoonte is. Zodoende waren zijn inkomsten net als die van zijn collega's afhankelijk van de opdrachten die hij binnenhaalde. Grote opdrachten of rijke klanten brachten veel geld in het laatje, kleine opdrachten en arme klanten niet (CGVS, p. 7-8). Hieruit blijkt geenszins dat uw vader het slachtoffer was van een discriminatoire behandeling. Evenmin kan hieruit geconcludeerd worden dat er sprake was van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en dat van uw gezin.

Tot slot is een terugkeer naar uw herkomstland volgens uw vader voor u onmogelijk omwille van de agressieve atmosfeer aldaar. Enerzijds doelt hij hiermee op het feit dat wanneer een persoon problemen heeft met de Russische autoriteiten, de rest van de familie eveneens problemen kan krijgen. Uw vader vreest dan ook dat u bij terugkeer zelf problemen zal kennen met de Russische autoriteiten omwille van de problemen hij voor jullie vertrek met diezelfde autoriteiten kende (CGVS Y. (...), p. 3-4). Zoals hierboven reeds uiteengezet, kunnen de problemen die uw vader destijds in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Anderzijds verwijst uw vader naar het algemene klimaat in uw herkomstland, waarmee u niet vertrouwd bent als gevolg van uw jarenlange verblijf in België. Dit zou betekenen dat u bij terugkeer alles zou moeten aanpassen (CGVS Y. (...), p. 4 en 6). Terwijl u in België vrij bent, zou u in de Russische Federatie niets mogen. Bovendien zouden mensen er agressief zijn, terwijl de Belgische bevolking vriendelijk is (CGVS Y. (...), p. 4 en 6). Deze verklaringen zijn echter te vaag om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Uw vader reikte daarenboven geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u niet in staat zou zijn te conformeren met de in uw herkomstland geldende wetten, regels en gebruiken. Gevraagd wat dan het concrete verschil is tussen uw herkomstland en België waardoor u niet in staat zou zijn te aarden in uw herkomstland, verwees uw vader naar het feit dat jullie het voor jullie vertrek moeilijk hadden om rond te komen en jullie in België alles hebben en van alles genoeg hebben (CGVS Y. (...), p. 6-7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, volstaat dit niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming; Zoals hierboven reeds geargumenteed werd, betreft het hier immers een sociaaleconomisch probleem en kon uw vader geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maken.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de

rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en een schoolattest) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte en schoolattest bevatten slechts informatie over respectievelijk uw identiteit en uw opleiding, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De derde bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine uit Dagestan te zijn. U werd geboren op (...) in het Dagestaanse dorp Nuradilovo, waar u ook woonde. In 2007 kwam u als minderjarige samen met uw ouders, N. A. (...) (O.V. (...)) en N. J. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 2 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, een eerste maal op 24/05/2007, een tweede maal op 31/10/2013. Beide asielaanvragen werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Elk van deze beslissingen werd in beroep bevestigd. Op 29/04/2016 diende u zelf een eigen asielaanvraag in als minderjarige samen met uw broers: N. T. (...) en Y. (...) (O.V. (...)). Uw meerderjarige broer, S. N. (...) (O.V. (...)), vroeg die dag zelf een eerste maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vreest in de Russische Federatie voor uw eigen veiligheid omwille van de problemen die uw vader destijds reeds kende met de Russische autoriteiten. Daarnaast vreest u dat u in de Russische Federatie geen toekomst zal hebben omdat u er niet zal kunnen studeren en er geen werk zal kunnen vinden.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw Russische geboorteakte, 3 schoolattesten, een brief van uw kickbokstrainer, uw aansluitingsformulier bij FROS en uw vergunning en medisch paspoortboekje van BKBM²O.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst vreest u bij terugkeer naar de Russische Federatie voor uw eigen veiligheid omwille van de problemen die uw vader destijds in uw herkomstland kende. Daarnaast vreest u in de Russische Federatie voor uw toekomst omdat studeren er heel duur is en werk vinden er moeilijk is.

Wat betreft uw vrees voor uw veiligheid omwille van de vroegere problemen van uw vader, er moet op gewezen worden dat uw vader diezelfde vrees en problemen reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen asielaanvragen. In het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader werd de beslissing

genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door uw vader aangehaalde problemen ongeloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn tweede asielaanvraag hield uw vader vast aan deze problemen. Zijn tweede asielaanvraag werd echter afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw vader tot twee maal toe een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader werden genomen, verwijst ik graag naar zijn beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw asielaanvraag bracht u noch uw vader evenmin enig element aan dat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan ombuigen. Bijgevolg kan omwille van de problemen die uw vader in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden geconcludeerd.

Ook uw vrees dat u in de Russische Federatie geen toekomst zou hebben, volstaat niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U stelde dat u in de Russische Federatie niet zou kunnen studeren omdat men er heel veel moet betalen om te kunnen studeren. Bovendien is de leerstof er niet goed (CGVS, p. 7). In de Russische Federatie zou u trouwens ook geen werk kunnen vinden (CGVS, p. 7). Ook uw vader haalde deze motieven in uw hoofde aan. Welnu, het feit dat studeren in de Russische Federatie heel duur zou zijn, is onvoldoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Zij er vooreerst op gewezen dat u noch uw vader deze verklaring met enig objectief document kon staven. Daarnaast blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit die van uw vader dat de hoge kostprijs om te studeren in de Russische Federatie een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden. Jullie stelden immers beiden dat iedereen in de Russische Federatie veel moet betalen om te kunnen studeren (CGVS, p. 7 – CGVS Y. (...), p. 4). Bijgevolg kan niet geconcludeerd worden dat u het slachtoffer zou zijn van een discriminatoire behandeling. Nergens uit jullie verklaringen blijkt voorts de intentie van de Russische autoriteiten om haar burgers, met de middelen waarover de Russische autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en op die manier te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende volstaat de kostprijs van het onderwijs in de Russische Federatie niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat de leerstof in de Russische Federatie niet goed zou zijn (CGVS, p. 7). Ook dit is slechts een ongefundeerde bewering, die u met geen enkel document hard kon maken. Bovendien kan ook hierin geen intentie vanwege de Russische autoriteiten worden vastgesteld om kinderen, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Het loutere feit dat het niveau en/of de kwaliteit van het onderwijs in uw herkomstland mogelijk lager ligt dan die in België, kan op zich dan ook geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming

Ook uw vrees dat u in de Russische Federatie geen werk zou kunnen vinden, volstaat niet om in aanmerking te komen voor een internationaal beschermingsstatuut. Zelf kon u niet concretiseren waarom u in de Russische Federatie geen werk zou kunnen vinden. U kwam niet verder dan dat alles in de Russische Federatie moeilijker is dan in België en je daar niet veel zal kunnen bereiken, tenzij je veel geld hebt. Toen u gevraagd werd wat concreet u in de Russische Federatie dan niet zou kunnen bereiken, moest u toegeven dat u het eigenlijk niet wist. Andermaal gevaagd waarom het voor u in de Russische Federatie onmogelijk zou zijn om werk te vinden, gaf u nogmaals aan het niet te weten (CGVS, p. 7). Deze verklaringen zijn te vaag om een gegronde en persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Uw vader argumenteerde in dit verband dat het voor iedereen in Tsjetsjenië en Dagestan moeilijk is om werk te vinden. Sommigen hebben een goede functie, maar het grootste deel van de bevolking heeft het moeilijk om werk te vinden (CGVS Y. (...), p. 4-5). Zodoende verwijst uw vader louter naar de algemene sociaaleconomische situatie in uw herkomstland, wat onvoldoende is om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient namelijk in concreto aannemelijk gemaakt te worden. Nergens uit de verklaringen van uw vader blijkt echter de intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden om u persoonlijk tewerkstelling te ontzeggen en u zodoende te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Tot slot verwees u ook naar de moeilijke omstandigheden waarin u en uw gezin voor jullie vertrek uit de Russische Federatie leefden. Jullie hadden niet genoeg eten en u kon niet naar school gaan omdat men daarvoor moest betalen (CGVS, p. 7). Ook uw vader verwees in het kader van uw asielaanvraag

naar de moeilijke levensomstandigheden voor jullie vertrek uit de Russische Federatie (CGVS Y. (...), p. 7-9). Uit de door u en uw vader aangebracht elementen blijkt echter dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreffen hier immers sociaaleconomische problemen. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. De door u en uw ouders ingeroepen problemen met jullie autoriteiten werden, zoals hierboven reeds aangestipt, immers niet geloofwaardig bevonden. Zodoende zijn er geen redenen om aan te nemen dat jullie naar aanleiding van jullie sociaaleconomische problemen niet op de bescherming van jullie autoriteiten zouden kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat jullie levensomstandigheden in de Russische Federatie moeilijker waren dan in België, blijkt nergens uit uw verklaringen of de verklaringen van uw vader dat deze levensomstandigheden te wijten waren aan de intentie van de Russische overheid en/of derden om u en uw gezin bepaalde fundamentele rechten te onttrekken en jullie zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zo vertelde uw vader dat hij in de Russische Federatie destijds in de bouwsector werkte als zelfstandige, zoals dat in jullie herkomstland de gewoonte is. Zodoende waren zijn inkomsten net als die van zijn collega's afhankelijk van de opdrachten die hij binnenhaalde. Grote opdrachten of rijke klanten brachten veel geld in het laatje, kleine opdrachten en arme klanten niet (CGVS, p. 7-8). Hieruit blijkt geenszins dat uw vader het slachtoffer was van een discriminatoire behandeling. Evenmin kan hieruit geconcludeerd worden dat er sprake was van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en dat van uw gezin.

Uw vader haalde in uw hoofde nog 2 bijkomende asielmotieven aan. Volgens hem maken ook uw gebrekkige kennis van uw moedertaal en de agressieve atmosfeer in uw herkomstland een terugkeer voor u onmogelijk.

Zo wierp uw vader op dat ook het feit dat u het Russisch en/of Tsjetsjeens onvoldoende machtig zou zijn uw studies en toekomst in de Russische Federatie in de weg zou staan (CGVS Y. (...), p. 3-4). Hij maakte echter niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zij er vooreerst op gewezen dat u zelf aangaf een beperkte kennis van het Russisch te bezitten. Indien iemand Russisch tegen u praat, dan kan u in het Russisch antwoorden. U hebt deze kennis verworven door naar televisieprogramma's in het Russisch te kijken (CGVS, p. 5). Met uw ouders communiceert u actueel nog steeds in het Tsjetsjeens, net zoals met uw familieleden in de Russische Federatie (CGVS, p. 5). Zodoende beschikt u op zijn minst over een basiskennis van het Russisch en het Tsjetsjeens. Uw vader stelde echter dat u, net als uw broers, overal Nederlands spreekt, ook thuis (CGVS Y. (...), p. 4). Gelet op de verklaring van uw vader dat hij zelf niet vlot kan vertellen in het Nederlands omdat hij weinig praktijk-ervaring Nederlands praten heeft (CGVS Y. (...), p. 7), is het echter weinig aannemelijk dat u thuis uitsluitend Nederlands zou praten. Het feit dat uw vader in de praktijk weinig Nederlands praat, valt immers niet te rijmen met het feit dat u en uw broers volgens hem thuis enkel Nederlands praten. Dit doet dan ook vermoeden dat u met uw ouders ook in het Tsjetsjeens en/of Russisch communiceert. Hoe dan ook maakte uw vader niet aannemelijk dat uw beperkte kennis van het Russisch en/of Tsjetsjeens bij terugkeer in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd wat de gevolgen zouden zijn van uw beperkte talenkennis bij terugkeer, gaf uw vader namelijk aan dat u het Russisch en Tsjetsjeens wel degelijk verder zou kunnen leren, maar dit zou betekenen dat u terug naar de kleuterschool zou moeten gaan of u op zijn minst heel wat tijd zou verliezen (CGVS Y. (...), p. 3 en 5-6). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, houdt dit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in. Bijgevolg kan omwille hiervan geen internationale bescherming worden toegekend.

Daarenboven is een terugkeer naar uw herkomstland volgens uw vader voor u onmogelijk omwille van de agressieve atmosfeer aldaar. Enerzijds doelde hij hiermee op het feit dat wanneer een persoon problemen heeft met de Russische autoriteiten, de rest van de familie eveneens problemen kan krijgen. Uw vader vreest dan ook dat u bij terugkeer zelf problemen zal kennen met de Russische autoriteiten omwille van de problemen hij voor jullie vertrek met diezelfde autoriteiten kende (CGVS Y. (...), p. 3-4). Zoals hierboven reeds uiteengezet, kunnen de problemen die uw vader destijds in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Anderzijds verwijst uw vader naar het algemene klimaat in uw herkomstland, waarmee u niet vertrouwd bent als gevolg van uw jarenlange verblijf in België. Dit zou betekenen dat u bij terugkeer alles zou moeten aanpassen (CGVS Y. (...), p. 4

en 6). Terwijl u in België vrij bent, zou u in de Russische Federatie niets mogen. Bovendien zouden mensen er agressief zijn, terwijl de Belgische bevolking vriendelijk is (CGVS Y. (...), p. 4 en 6). Deze verklaringen zijn echter te vaag om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Uw vader reikte daarenboven geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u niet in staat zou zijn te conformeren met de in uw herkomstland geldende wetten, regels en gebruiken. Gevraagd wat dan het concrete verschil is tussen uw herkomstland en België waardoor u niet in staat zou zijn te aarden in uw herkomstland, verwees uw vader naar het feit dat jullie het voor jullie vertrek moeilijk hadden om rond te komen en jullie in België alles hebben en van alles genoeg hebben (CGVS Y. (...), p. 6-7). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, volstaat dit niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Zoals hierboven reeds geargumenteed werd, betreft het hier immers een sociaaleconomisch probleem en kon uw vader geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit aannemelijk maken.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russische geboorteakte, 3 schoolattesten, een brief van uw kickbokstrainer, uw aansluitingsformulier bij FROS en uw vergunning en medisch paspoortboekje van BKBM²O) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers mouter identiteitsgegevens, die hier evenwel niet betwist worden. De schoolattesten tonen aan dat u in België ingeschreven bent in de GO! Middenschool Mol en er op regelmatige basis de lessen bijwoont. De brief van uw kickbokstrainer, uw aansluitingsformulier FROS en uw vergunning en medisch paspoortboekje van BKBM²O hebben betrekking op uw vrijetijdsbesteding in België als kickbokser, maar bevatten net als alle andere door u neergelegde documenten geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De vierde bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde (bij monde van uw vader) een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in Mol (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, N. A. (...) (O.V. (...)) en N. J. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin kwamen in 2007 naar België omdat uw vader in de Russische Federatie problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf tot 2 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten, een eerste maal op 24/05/2007, een tweede maal op 31/10/2013. Beide asielaanvragen werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Elk van deze beslissingen werd in beroep bevestigd. Uw ouders keerden na het afsluiten van hun tweede asielpcedure niet naar hun herkomstland terug, maar dienden op 29/04/2016 een aparte asielaanvraag in in uw hoofde en in hoofde van uw minderjarige broers: T. (...) en V. N. (...) (O.V. (...)). Uw meerderjarige broer, S. N. (...) (O.V. (...)), vroeg die dag zelf een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Uw ouders vrezen dat u bij een eventuele uitreis naar de Russische Federatie problemen zou kennen omwille van de vijandige sfeer aldaar. Verder is studeren in de Russische Federatie heel duur geworden, waardoor u er niet dezelfde mogelijkheden zou hebben als in België, en ook werk vinden is er moeilijk. In de Russische Federatie geldt tot slot ook verplichte militaire dienst.

Ter staving van uw asielaanvraag werd geen enkel document neergelegd.

B. Motivering

Uit de verklaringen van uw vader blijkt dat hij bij een eventuele uitreis naar de Russische Federatie in uw hoofde vreest voor de vijandige atmosfeer in uw herkomstland (CGVS, p. 3-4). Daarnaast verwijst uw vader ter staving van uw asielaanvraag naar de kostprijs om te studeren en de onmogelijkheid om werk te vinden in de Russische Federatie. Tot slot vreest uw vader dat u in de Russische Federatie verplichte legerdienst zal moeten doen en u in dit verband misschien naar Sebastopol of Syrië zal worden gestuurd.

Vooreerst is een uitreis naar de Russische Federatie, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, volgens uw vader voor u onmogelijk omwille van de agressieve atmosfeer aldaar. Hiermee doelt hij op het feit dat wanneer een persoon problemen heeft met de Russische autoriteiten, de rest van de familie eveneens problemen kan krijgen. Uw vader vreest dan ook dat u bij terugkeer zelf problemen zal kennen met de Russische autoriteiten omwille van de problemen hij voor jullie vertrek met diezelfde autoriteiten kende (CGVS, p. 3-4). Er moet echter op gewezen worden dat uw vader deze problemen zelf reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen asielaanvragen. In het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader werd de beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door uw vader aangehaalde problemen ongeloofwaardig bevonden werden. In het kader van zijn tweede asielaanvraag hield uw vader vast aan deze problemen. Zijn tweede asielaanvraag werd echter afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw vader tot twee maal toe een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw asielaanvraag bracht uw vader evenmin enig element aan dat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan ombuigen. Bijgevolg kan omwille van de problemen die uw vader in de Russische Federatie zou hebben gekend in uw hoofde geen internationaal beschermingsstatuut worden toegekend.

Daarnaast vreest uw vader dat u in de Russische Federatie een minder goede toekomst zal hebben dan in België omdat studeren er heel duur geworden is en het ook moeilijk is om er werk te vinden (CGVS, p. 4-5). Uw vader maakte echter niet aannemelijk dat dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Vooreerst blijkt uit de verklaringen van uw vader dat studeren voor iedereen in de Russische Federatie duur is geworden. Iedereen moet

betalen om te studeren of examens te doen (CGVS, p. 4). Bijgevolg kan niet geconcludeerd worden dat u het slachtoffer zou zijn van een discriminatoire behandeling. Nergens uit zijn verklaringen blijkt voorts de intentie van de Russische autoriteiten om haar burgers, met de middelen waarover de Russische autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en op die manier te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zodoende volstaat de kostprijs van het onderwijs in de Russische Federatie niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Hetzelfde geldt voor zijn verklaring dat u in de Russische Federatie geen werk zou kunnen vinden. Uit zijn verklaringen blijkt namelijk dat het voor iedereen in Tsjetsjenië en Dagestan moeilijk is om werk te vinden. Sommigen hebben een goede functie, maar het grootste deel van de bevolking heeft het moeilijk om werk te vinden (CGVS, p. 4-5). Zodoende verwijst uw vader louter naar de algemene sociaaleconomische situatie in uw herkomstland, wat onvoldoende is om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. De in uw hoofde ingeroepen vrees dient namelijk in concreto aannemelijk gemaakt te worden. Nergens uit de verklaringen van uw vader blijkt echter de intentie vanwege de Russische autoriteiten en/of derden om u persoonlijk tewerkstelling te ontzeggen en u zodoende te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

In ditzelfde verband verwees uw vader ook naar de moeilijke levensomstandigheden voor hem en de rest van uw gezin destijds in de Russische Federatie. Hij vertelde dat hij voor zijn vertrek weinig verdiende en hij en zijn gezin hierdoor moeite hadden om rond te komen (CGVS, p. 6-8). Uit de door uw vader aangebracht elementen blijkt echter dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreffen hier immers sociaaleconomische problemen. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. De door u en uw ouders ingeroepen problemen met jullie autoriteiten werden, zoals hierboven reeds aangestipt, immers niet geloofwaardig bevonden. Zodoende zijn er geen redenen om aan te nemen dat jullie naar aanleiding van jullie sociaaleconomische problemen niet op de bescherming van jullie autoriteiten zouden kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat de levensomstandigheden van uw gezin in de Russische Federatie moeilijker waren dan in België, blijkt nergens uit de verklaringen van uw vader dat deze levensomstandigheden te wijten waren aan de intentie van de Russische overheid en/of derden om u en uw gezin bepaalde fundamentele rechten te ontzeggen en jullie zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zo vertelde uw vader dat hij in de Russische Federatie destijds in de bouwsector werkte als zelfstandige, zoals dat in jullie herkomstland de gewoonte is. Zodoende waren zijn inkomsten net als die van zijn collega's afhankelijk van de opdrachten die hij binnenhaalde. Grote opdrachten of rijke klanten brachten veel geld in het laatje, kleine opdrachten en arme klanten niet (CGVS, p. 7-8). Hieruit blijkt geenszins dat uw vader het slachtoffer was van een discriminatoire behandeling. Evenmin kan hieruit geconcludeerd worden dat er sprake was van een intentionele bedreiging van het leven, de vrijheid en/of fysieke integriteit van uw gezin.

Tot slot haalde uw vader in uw hoofde ook de vrees om verplichte legerdienst te doen aan, iets wat uw vader voor u niet wenst. Temeer omdat hij vreest dat u in het kader van uw legerdienst naar Syrië of Sebastopol zou worden gestuurd (CGVS, p. 3). Actueel worden rekruten immers naar de Krim gestuurd en er is ook een wet aangenomen die toelaat om dienstplichtigen naar Syrië te sturen (CGVS, p. 3). Zij er vooreerst op gewezen dat de verplichte legerdienst in de Russische Federatie pas geldt voor burgers vanaf 18 jaar, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier, en u momenteel slechts 4 jaar oud bent. Bijgevolg bent u actueel nog niet dienstplichtig. De door uw vader ingeroepen vrees ter zake is bijgevolg louter hypothetisch en volstaat zodoende niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kunnen rechtvaardigen. Als asielzoeker bent u er immers toe gehouden uw vrees in concreto aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het verbod van willekeur, van de “*beginselen behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voeren verzoekende partijen wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de “*beginselen behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roepen verzoekende partijen de schending in van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 13 EVRM, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het “*fair play-beginsel*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partijen niet aantonen op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Verzoekende partijen

beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. In verband met de opgeworpen schending van het “*fair play-beginsel*” merkt de Raad vervolgens op dat verzoekende partijen evenmin aanvoeren op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve eveneens niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. In verband met de motivering in de eerste bestreden beslissing dat het niet logisch is dat eerste verzoekende partij overeenkomstig de door haar voorgelegde documenten reeds in november 2015 wordt opgeroepen vanwege ongeoorloofde afwezigheid voor het doorlopen van de procedure in het kader van haar oproeping voor militaire dienst, terwijl zij pas in mei 2016 werd geconvoceerd voor deelname aan deze procedure in het kader van oproeping voor militaire dienst, voeren verzoekende partijen aan dat deze “*beweringen (...) berust op een geheel eenzijdige en totaal onjuiste interpretatie der stukken en verklaringen van verzoekers*”. Verzoekende partijen stellen dat “*het uiteraard niet zo is dat beide convocaties op hetzelfde betrekking hebben*” en dat voorafgaand aan de documenten daterend uit november 2015 er reeds andere documenten opgestuurd waren, dewelke evenwel niet meer in het bezit zijn van eerste verzoekende partij of haar grootvader.

2.2.5.2. De Raad wijst er echter op dat door eerste verzoekende partij uitdrukkelijk werd aangegeven dat er vóór 11 november 2015 nog geen convocaties werden afgeleverd in het kader van haar militaire dienstplicht (administratief dossier S.N., stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 02/12/2016, p.7-8). Dat er voorafgaand wel degelijk nog andere documenten werden opgestuurd, vóór de convocatie van 11 november 2015, strookt dan ook geenszins met haar eerdere verklaringen hieromtrent en kan dan ook niet aanvaard worden ter verklaring van het feit dat eerste verzoekende partij overeenkomstig de door haar voorgelegde documenten reeds in november 2015 werd opgeroepen vanwege ongeoorloofde afwezigheid voor het doorlopen van de procedure in het kader van haar oproeping voor militaire dienst,

terwijl zij pas in mei 2016 geconvoceerd werd voor deelname aan deze procedure in het kader van oproeping voor militaire dienst, hetgeen allesbehalve logisch is. De inhoud van de documenten houdt dan ook totaal geen steek en ondergraaft op ernstige wijze de bewijswaarde ervan.

2.2.6.1. Nog in verband met de door eerste verzoekende partij bijgebrachte convocaties, benadrukken verzoekende partijen dat de originele convocaties werden neergelegd op het Commissariaat-generaal. Dat *“deze convocaties in deze of gene zin werden afgeleverd en dit met de kenmerken die zij thans vertonen”*, kan hen geenszins ten kwade geduid worden. Immers is elke convocatie afzonderlijk opgemaakt en afgegeven geweest, hetgeen de verschillen verklaart. Het is geenszins uitzonderlijk dat van een en dezelfde instantie verschillende types convocaties uitgaan.

2.2.6.2. De Raad acht het evenwel geenszins aannemelijk dat twee convocaties die door dezelfde officiële uitreikingsinstantie werden uitgereikt dermate zouden verschillen en bovendien tevens belangrijke informatie niet zouden vermelden. Door verwerende partij werden immers volgende vaststellingen gedaan: *“Daarenboven doen ook bepaalde vormelijke en inhoudelijk kenmerken van de convocaties ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze documenten. Vooreerst is het opmerkelijk dat de convocatie met als oproepingsdatum 18 november 2015 nergens melding maakt van het adres van het Militaire Commissariaat van Khasavyurt, waar u zich dient aan te melden. Zo bevat dit document geen hoofding met de contactgegevens van de uitreikingsinstantie en staat in de tekst enkel te lezen dat u zich moet melden bij het Militaire Commissariaat van Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski in kantoor nummer 24. Waar dit kantoor precies gelegen is, kan uit het betreffende document niet worden afgeleid. Het is niet aannemelijk dat een officieel document dergelijke cruciale gegevens niet vermeldt. Het is in deze evenzeer opmerkelijk dat ook het uur waarop u zich dient aan te bieden niet op de convocatie vermeld staat. Er staat enkel aangegeven dat u zich op 18 november 2015 moet aanmelden. Op de convocatie met als oproepingsdatum 18 mei 2016 ontbreken dan weer het serie- en documentnummer. Daarnaast is het opmerkelijk dat op diezelfde convocatie staat dat u zich moet aanmelden bij de 'afdeling', waarna tussen haakjes gespecificeerd staat: 'van het Militair Commissariaat van de Republiek Dagestan in de stad Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski' - op deze convocatie staat ook dat u zich moet melden op het adres: stad Khasavyurt, Gamidovastraat 13, 'dienst' waarna tussen haakjes andermaal gespecificeerd werd 'ter voorbereiding en oproeping van burgers voor militaire dienst'. Op de convocatie met als oproepingsdatum 18 november 2015 staan deze bewuste haakjes dan weer niet: daar staat Dienst van het Militair Commissariaat van de Republiek Dagestan in de stad Khasavyurt voor de regio's Khasavyurtovski en Novolakski voluit. Het is echter weinig aannemelijk dat de naam van dezelfde officiële uitreikingsinstantie op de ene convocatie voluit vermeld staat en op de andere door middel van de algemene bewoordingen 'afdeling' en 'dienst' die tussen haakjes dan gespecificeerd worden door middel van een van-bepaling.”* Voormelde vaststellingen ondergraven wel degelijk verder de bewijswaarde van de bijgebrachte convocaties.

De Raad wijst er daarnaast nog op dat door verwerende partij terecht werd opgemerkt dat de bewijswaarde van de voorgelegde convocaties verder ondermijnd wordt door het gegeven dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten.

2.2.7.1. Aangaande de door eerste, tweede en vierde verzoekende partij geuite vrees om bij terugkeer naar de Russische Federatie hun legerdienst te moeten volbrengen, onderstrepen verzoekende partijen in hun verzoekschrift ervoor te vrezen naar Syrië te worden gestuurd, waar zij ingezet zouden worden in een militaire operatie en zij aan zij komen te staan met de Syrische autoriteiten, waarvan algemeen geweten is dat deze chemische wapens gebruiken ten aanzien van hun burgers. Tevens is er sprake van folteringen, martelingen en executies. Door Rusland en de Syrische autoriteiten worden ook ziekenhuizen, scholen en andere plaatsen waar veel mensen tezamen zijn, geïsoleerd waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen rebellen en burgers. Er is een internationale veroordeling van de wandaden door de Syrische autoriteiten en het is enkel door het vetorecht van Rusland dat er dienaangaande nog geen unanieme internationale veroordeling is. Daarnaast vrezen zij naar Sebastopol te zullen worden gestuurd. Verzoekende partijen wijzen erop dat de annexatie van de Krim door Rusland wereldwijd veroordeeld werd. Tevens hebben zij aangehaald dat er meer dan 2000 Russische soldaten naar Sebastopol gestuurd werden en verschillenden onder hen er vermoord werden.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen zich met bovenstaand betoog beperken tot het louter herhalen van de door hen opgegeven redenen waarom zij weigeren hun verplichte legerdienst

te volbrengen. Door verwerende partij werd evenwel in de bestreden beslissingen uitgebreid gemotiveerd waarom deze motieven voor dienstweigering niet kunnen volstaan om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Meer bepaald werd erop gewezen dat de vrees om zelf verwond of gedood te worden geen geldig motief is ter verschoning van dienstweigering; dat uit objectieve informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel in de Krim (waar Sebastopol gelegen is) geen sprake meer is van een gewapend conflict; dat het feit dat een persoon het niet eens is met de politieke rechtvaardiging of doel van zijn overheid bij een bepaalde militaire actie niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van gewetensbezwaren; en dat verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk hebben gemaakt in het kader van hun verplichte legerdienst naar Syrië te worden gestuurd en er ingezet te zullen worden bij dergelijke militaire acties van het Russische leger in Syrië waarbij onschuldige mensen worden vermoord, noch *in concreto* aannemelijk hebben gemaakt dat zij in het kader van hun verplichte legerdienst naar Sebastopol (in de Krim) gestuurd zouden worden en er onschuldige mensen zouden moeten vermoorden of pijn doen. De Raad bemerkt dat het louter herhalen van hun verklaringen dienaangaande niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.8.1. Verder opperen verzoekende partijen nog dat verwerende partij in haar beslissingen zomaar ten onrechte tal van zaken opwerpt zogezegd ten nadele van verzoekende partijen, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van hun asielaanvragen. Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten. Verzoekende partijen menen dat het indruist tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten hun asielaanvragen te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen als zijnde ongelooftwaardig.

2.2.8.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij alle door verzoekende partijen aangegeven feiten en elementen heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partijen noch in aanmerking komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partijen aangebrachte elementen en aangereikte documenten worden besproken, stelt de Raad vast dat er wel degelijk een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.13. – en dat er geenszins sprake is van “*eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten*”.

2.2.9. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekende partijen aangaande de motivering in de bestreden beslissingen betreffende de overige door hen opgeworpen asielmotieven – met name hun gebrekkige kennis van het Russisch en/of Tsjetsjeens, hun moeilijke levensomstandigheden voor hun vertrek uit de Russische Federatie, het feit dat zij er geen goede toekomst hebben, de mindere kwaliteit van de gezondheidszorg aldaar en de agressieve atmosfeer die er is – niet de minste poging ondernemen om desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen, waardoor deze dan ook onverminderd overeind blijven.

2.2.10. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog stellen dat in “*Tsjetsjenië/Dagestan*” tot op heden verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen voorkomen, merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Dagestan niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij, gelet op het voorgaande, in gebreke blijven. Daar verzoekende partijen afkomstig zijn uit Dagestan, is hun verwijzing naar de situatie in Tsjetsjenië niet dienstig.

2.2.11. Daar waar verzoekende partijen nog menen dat er sprake is van een manifeste schending van de motiveringsplicht, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging doordat er enkel wordt verwezen naar vorige beslissingen, stelt de Raad vast dat dit betoog feitelijke grondslag mist, daar in de bestreden beslissingen geenszins enkel verwezen wordt naar vorige beslissingen. Elk van de bestreden beslissingen bevat daarentegen een uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door de verzoekende partij aangebrachte asielmotieven en aangereikte documenten worden besproken.

2.2.12. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen betogen in dit verband dat er in “*Tsjetsjenië/Dagestan*” tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen en merken op dat de situatie aldaar ernstig en precair is en dat hun leven er ten zeerste in gevaar is. Verder bemerken verzoekende partijen nog dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 17 februari 2009 heeft geoordeeld dat het betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging en dat het reeds voldoende is om een “*algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen*”.

Verzoekende partijen verwijzen naar de verscheidene problemen op het vlak van de mensenrechtenschendingen in Dagestan, stellen dat de situatie er ernstig en precair is en dat hun leven er ten zeerste in gevaar is. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen middels de voormelde argumentatie niet aantonen dat er in Dagestan een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “*COI Focus*” betreffende “*Dagestan – Veiligheidssituatie*” van 9 maart 2016 (administratief dossier S.N., stuk 13, landeninformatie, deel 1; administratief dossier T.N., stuk 15, landeninformatie, deel 1; administratief dossier V. N., stuk 13, landeninformatie, deel 1; administratief dossier Y.N., stuk 12, landeninformatie, deel 1), blijkt dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De motivering dat er actueel in Dagestan voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoekende partijen door de loutere verwijzing naar de nog aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Dagestan heden nog niet vrij is van problemen niet weerlegd. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen andersluidende onafhankelijke en objectieve concrete informatie bijbrengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd, niet correct zou zijn.

Daar verzoekende partijen afkomstig zijn uit Dagestan, is voorts hun verwijzing naar de situatie in Tsjetsjenië niet dienstig.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier S.N., stukken 12 en 13; administratief dossier T.N., stukken 14 en 15; administratief dossier V. N., stukken 12 en 13; administratief dossier Y.N., stuk 12), en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 2 december 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door hun advocaat. Vierde verzoekende partij werd tijdens haar gehoor tevens bijgestaan door haar voogd (vader). De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT